

vonnis

RECHTBANK BREDA

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 199300 / HA ZA 09-169

Vonnis van 19 oktober 2011

in de zaak van

1. de rechtspersoon naar vreemd recht,
CONVERSE INC.,
gevestigd te Massachusetts, Verenigde Staten van Amerika,
2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
KESBO SPORT BV,
gevestigd te Weert,
eiseressen in conventie,
verweersters in voorwaardelijke reconventie,
advocaat mr. N. W. Mulder te Amsterdam,

tegen

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
ASPO WAALWIJK BV,
gedaagde in conventie,
eiseres in voorwaardelijke reconventie,
advocaat mr. L.Y. Pawlikowski,
2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
ACHTEN BEHEER BV,
3. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
L.A. GEAR EUROPE BV,
4. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
ULC HOLDING BV,
5. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
H-SHOES INTERNATIONAL BV,
6. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
OTAZU SHOES BV,
7. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
THE NEW SHOECOMPANY BV,
8. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
BRITISH KNIGHT EUROPE BV,
9. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
ORCES DESIGN BV,
10. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
EEGIM SHOE'S BV,
11. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
HERCO INTERNATIONAL BV,

12. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
UNITED LICENSE COMPANY BV,
alle gevestigd te Waalwijk,
gedaagden in conventie,
advocaat mr. L.Y. Pawlikowski,

en

13. de rechtspersoon naar het recht van Zwitserland
DIESEEL AG,
gevestigd te Adliswil, Zwitserland,
gevoegde partij aan de zijde van gedaagden in conventie,
advocaat mr. G.S.C.M. van Roeyen te 's-Hertogenbosch.

Eiseressen zullen hierna worden aangeduid als Converse en Kesbo, gedaagde sub 1 en de sub 13 gevoegde partij aan de zijde van gedaagden als Aspo en Dieseel.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding;
- de akte indiening producties 1 tot en met 8 van eiseressen;
- het vonnis in incident van 29 juli 2009 waarbij Aspo is toegestaan Dieseel in vrijwaring op te roepen;
- het vonnis in incident van 13 januari 2010 waarbij Dieseel is toegestaan zich aan de zijde van Aspo te voegen;
- de conclusie van antwoord van Dieseel met productie 1;
- de conclusie van antwoord in conventie en namens Aspo tevens voorwaardelijke eis in reconventie met producties 1 tot en met 8;
- het tussenvonnis van 24 februari 2010 waarbij een comparitie van partijen is bevolen op 6 april 2010;
- de brief van 18 maart 2010 waarbij de rechtbank aan partijen heeft medegedeeld dat vanwege verhinderingen van partijen de comparitie geen doorgang zal vinden en de zaak zal worden verwezen naar de rolzitting van 12 mei 2010 voor repliek;
- de conclusie van repliek en van antwoord in reconventie, akte aanvullende producties en vermindering tevens vermeerdering van eis met producties 9 tot en met 13;
- de akte houdende in het geding brengen van een aanvullende productie 2 van Dieseel;
- de conclusie van dupliek in conventie van Dieseel met producties 3 tot en met 6;
- de conclusie van dupliek in conventie en namens Aspo tevens repliek in (voorwaardelijke) reconventie mede houdende aanvulling van de eis met productie 9;
- de conclusie van dupliek in reconventie met productie 14;
- de akte houdende wijziging (correctie) van de eis in reconventie;
- de akte van eiseressen houdende in het geding brengen aanvullende producties 15 tot en met 31 alsmede houdende toelichting;
- de akte van Dieseel houdende in het geding brengen van aanvullende producties 7 tot en met 10 ten behoeve van pleidooi;
- de akte van Dieseel tot in het geding brengen van productie 11;

199300 / HA ZA 09-169
19 oktober 2011

3

-
- het extract uit het audiëntieblad van de zitting van 11 maart 2011 en de daarin vermelde ter gelegenheid van de pleidooien overgelegde stukken, waaronder de door Dieseel ter zitting overgelegde productie 12.

1.2. Bij conclusie van repliek hebben Converse en Kesbo de vorderingen jegens gedaagden sub 2 tot en met 12 ingetrokken, zoals hierna zal blijken.

1.3. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. Het geschil

In conventie

2.1. Eiseressen vorderen -na vermeerdering en vermindering van eis- dat de rechtbank bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad:

I. *verbod*

Aspo veroordeelt om met onmiddellijke ingang na betekening van dit vonnis elke inbreuk op de merkrechten van Converse door middel van de verhandeling, in de ruimste zin des woords, van de in de dagvaarding omschreven Piraterij Schoenen te staken en gestaakt te houden, één en ander op straffe van een dwangsom van € 15.000,- voor iedere dag dat, dan wel van € 2.000,- voor ieder product waarmee -ter keuze van Converse- door Aspo na betekening van dit vonnis aan deze veroordeling in het geheel of gedeeltelijk geen gevolg is gegeven;

II. *opgave*

Aspo veroordeelt om binnen tien dagen na betekening van dit vonnis aan de advocaat van Converse, mr. L. Kroon, een door een onafhankelijke registeraccountant -door Converse aan te wijzen, doch op kosten van Aspo- gecontroleerde en gecertificeerde schriftelijke en gedetailleerde opgave te doen -ter staving daarvan vergezeld van door die onafhankelijke registeraccountant gecertificeerde kopieën van alle relevante documenten (facturen, paklijsten, vrachtbrieven, orders, orderbevestigingen, voorraadadministratie, douanestukken en/of andere bewijsstukken)- van:

- a. de leverancier(s), maker(s), producent(en), distributeur(s), verkoper(s), vervoerder(s) en afnemer(s) van de in het lichaam van de dagvaarding beschreven Piraterij Schoenen die op 19 december 2008 in conservatoir beslag zijn genomen, alsmede van enige andere door Aspo bestelde partij namaak Converse All Star schoenen, onder mededeling van de volledige na(a)m(en), adres(sen), telefoon- en faxnummer(s);
- b. de aan Aspo geleverde aantallen, prijzen en leverdata van de in het lichaam van de dagvaarding beschreven Piaterij Schoenen die op 19 december 2008 in conservatoir beslag zijn genomen, alsmede van enige andere door Aspo bestelde partij namaak Converse All Star schoenen, zulks gerangschikt per type/soort/kleur product en per leverancier, producent of distributeur, onder overlegging van kopieën van de daarop betrekking hebbende bestelformulieren en facturen;
- c. de door Aspo aan afnemers verkochte aantallen, verkoopprijzen en leverdata van de in het lichaam van de dagvaarding beschreven Piraterij Schoenen die op 19 december 2008 in conservatoir beslag zijn genomen, alsmede de door Aspo aan afnemers verkochte en/of geleverde aantallen van de onder b. hiervoor bedoelde overige partij(en) namaak Converse All Star schoenen, zulks gerangschikt per partij/type/soort/kleur product en per afnemer, onder overlegging van kopieën van de daarop betrekking

hebbende correspondentie en facturen en onder mededeling van de volledige na(a)m(en), adres(sen), telefoon- en faxnummer(s);
één en ander op straffe van een dwangsom van € 15.000,- voor iedere dag dat door Aspo na betekening van dit vonnis aan de bovenstaande veroordelingen in het geheel of gedeeltelijk geen gevolg is gegeven;

III. *terugname van afnemers*

Aspo beveelt om uiterlijk binnen vijf werkdagen na betekening van dit vonnis aan alle afnemers (als bedoeld onder II.c. hiervoor) aan wie Aspo de in het lichaam van de dagvaarding bedoelde namaak Converse All Star schoenen heeft aangeboden of geleverd, een duidelijk leesbare brief te sturen, op briefpapier van de betrokken entiteit(en), met uitsluitend de in de dagvaarding vermelde inhoud, zonder enig commentaar of toevoeging in welk vorm dan ook, onder gelijktijdige toezending van kopieën van die brieven aan de raadsman van Converse, mr. L. Kroon (onder aanbidding van terugbetaling c.q. creditering van koopprijzen, vergoeding van transportkosten voor retournering en eventuele andere kosten of schade van die afnemers); althans een door de rechtbank in goede justitie aan te geven andersluidende brief; één en ander op straffe van een dwangsom van € 15.000,- voor iedere dag dat door Aspo na betekening van dit vonnis aan de bovenstaande veroordeling in het geheel of gedeeltelijk geen gevolg is gegeven;

IV. *afgifte*

Aspo gebiedt om binnen 14 dagen na betekening van dit vonnis de in het lichaam van de dagvaarding beschreven Piraterij Schoenen die op 19 december 2008 in conservatoir beslag zijn genomen, waaronder begrepen de verpakkingen, alsmede alle op grond van onder III. hiervoor aan Aspo gestuurde retouren, aan Converse op een door Converse te bepalen plaats om niet over te dragen ter vernietiging op kosten van Aspo, één en ander op straffe van een dwangsom van € 10.000,- voor iedere dag dat door Aspo aan deze veroordeling in het geheel of gedeeltelijk geen gevolg is gegeven;

V. *kosten*

Aspo veroordeelt tot afdracht van de met het op de merkrechten van Converse inbreukmakende gebruik genoten winst, dan wel Aspo veroordeelt tot het vergoeden van de schade van Converse ten gevolge van de in het lichaam van de dagvaarding bedoelde inbreuk, nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet;

VI. Aspo veroordeelt tot betaling aan Converse binnen 7 dagen na betekening van dit vonnis van de door Converse gemaakte proceskosten ex artikel 1019h Rv, inclusief alle kosten gemaakt in het kader van de in het lichaam van de dagvaarding vermelde beslag,

VII. *schadevergoeding*

Aspo veroordeelt om aan Converse een schadevergoeding te betalen van € 50,- per paar Piraterij Schoenen dat verkocht is en/of voorhanden was ten tijde van de conservatoire beslaglegging onder Aspo, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de dag van de dagvaarding, tot aan de dag der algehele voldoening, althans een schadevergoeding te betalen van een door de rechtbank in goede justitie te bepalen omvang, althans een schadevergoeding te betalen nader op te maken bij staat.

2.2. Aspo en Dieseel voeren verweer.

In voorwaardelijke reconventie

2.3. Aspo vordert, na wijziging van eis, -in het geval de procedure in conventie ten nadele van Converse en Kesbo wordt beslist- Converse en Kesbo te veroordelen des dat de

een betalende de ander zal zijn bevrijd tot betaling van de door Aspo als gevolg van de handelwijze van Converse en Kesbo als ten processe omschreven geleden en nog te lijden schade op te maken bij staat en te vereffenen volgens de Wet althans en in ieder geval te verklaren voor recht dat Converse en Kesbo met hun handelwijze zoals blijkend uit de stellingen van Aspo en onder meer maar niet uitputtend bestaande uit de aantijging dat Aspo zich schuldig zou hebben gemaakt aan het verhandelen c.q. voorhanden hebben van namaak (merk)producten, onrechtmatig jegens Aspo hebben gehandeld en dat Converse en Kesbo jegens Aspo aansprakelijk zijn voor alle daaruit voor Aspo voortvloeiende schade, met veroordeling van Converse en Kesbo in de kosten van het geding in reconventie.

2.4. Converse en Kesbo voeren verweer.

3. De feiten

3.1. De rechtbank gaat uit van de volgende feiten:

- a. Converse houdt zich sinds haar oprichting in de Verenigde Staten in 1908 bezig met het (doen) ontwerpen en (doen) produceren van onder meer sportschoenen en is houdster van de navolgende merken:
 - het woordmerk CONVERSE, op 8 juni 1990 gedeponerd bij het toenmalige Benelux Merkenbureau, alwaar het is ingeschreven in het Benelux Merkenregister onder nummer 0482232 voor de klassen 7, 8, 12, 20 en 25.
 - het beeldmerk CONVERSE ALL STAR eveneens op 8 juni 1990 gedeponerd bij het toenmalige Benelux Merkenbureau, alwaar het is ingeschreven in het Benelux Merkenregister onder nummer 0482231 voor de klasse 25.
 - nog een beeldmerk CONVERSE ALL STAR op 29 april 1993 gedeponerd bij het toenmalige Benelux Merkenbureau, alwaar het is ingeschreven in het Benelux Merkenregister onder nummer 0482231 voor de klasse 25.
- b. Aspo houdt zich bezig met de handel in im- en export van schoeisel, leder en lederwaren.
- c. Op vrijdag 19 september 2008 heeft de heer T. Overmaat, directeur van Kesbo, de Nederlandse distributeur van Converse, in het bijzijn van een notaris, in een magazijn van Aspo, een partij bestaande uit 12.832 paar schoenen aangetroffen, die volgens Overmaat mogelijk counterfeit Converse schoenen betreffen.
- d. Met instemming van Aspo heeft Converse onder toezicht van een notaris veertien paar schoenen van deze bij Aspo aangetroffen partij als monsters genomen. De notaris heeft deze monsters verzegeld en daarvan een notariële akte opgemaakt.
- e. Zeven van deze monsters zijn met instemming van Aspo naar een expert van Converse gezonden en de andere zeven monsters bevinden zich nog in de kluis bij de notaris.
- f. De expert van Converse heeft op 21 oktober 2008 van ieder van de zeven monsterparen een 'Footwear Product Authenticity'-rapport opgemaakt, waarin is vermeld dat ieder paar counterfeit is bevonden. Voor alle paren geldt dat in het betreffende rapport is aangekruist: "Tongue Label scan has no reaction" en dat een of beide van de navolgende redenen is aangekruist: "Tongue label is made of inferior quality" en "Foxing tape construction was against to 9Z factory".
- g. Nadat Converse de beschikking had verkregen over een factuur waaruit blijkt dat Aspo bij Dieseel een partij van 63.900 paar schoenen heeft besteld, waarvan de bij Aspo aangetroffen partij schoenen een eerste deellevering van 12.840 paar betreft, heeft Converse op 19 december 2008 ten laste van Aspo conservatoir beslag tot afgifte gelegd op een partij van in totaal 12.818 (12.840 verminderd met 8 paren door Aspo genomen

verkoopmonsters en verminderd met 14 paren door Converse genomen monsters) die volgens Converse counterfeit schoenen zijn en die ten behoeve van Aspo waren opgeslagen bij Ebrex.

4. De beoordeling

In conventie

4.1. De rechtbank verklaart Kesbo niet ontvankelijk in haar vorderingen, aangezien de door Converse aan Kesbo verleende licentie door Aspo en Diseel wordt betwist en door Converse niet is onderbouwd en de stelling van Aspo en Diseel dat Kesbo bij de ingestelde vorderingen geen zelfstandig belang heeft door Converse niet is weersproken.

4.2. Converse heeft bij repliek de grondslag van haar eis gewijzigd aldus dat deze geen betrekking meer heeft op inbreuk op auteursrecht. Converse baseert haar vorderingen op artikel 2.20 lid 1 sub a BVIE (Benelux-Verdrag inzake de Intellectuele Eigendom). Converse verwijt Aspo het invoeren, aanbieden, althans daartoe in voorraad houden van counterfeit Converse All Star schoenen, waarop zonder toestemming van de merkhouder Converse één of meer Converse merken zijn aangebracht. Converse stelt dat Aspo met het verhandelen van counterfeitschoenen, althans het daartoe in voorraad houden, inbreuk maakt op de exclusieve merkrechten van Converse.

4.3. Aspo betwist dat de schoenen counterfeit zijn en stelt daarnaast dat zij te goeder trouw heeft gehandeld, aangezien zij beschikt over schriftelijke verklaringen omtrent de originaliteit van de schoenen afgegeven door haar leverancier Diseel en door de Duitse advocaat van Diseel: dr. D. Zechmeister van Krohn Rechtsanwältin te Hamburg. Aspo stelt dat zij ten onrechte is betrokken in deze procedure omdat zij heeft verklaard dat zij de partij schoenen niet zal verhandelen en zij zich daaraan ook gehouden heeft.

4.4. Diseel betwist dat de schoenen counterfeit zijn en stelt dat Aspo uitdrukkelijk heeft bedongen dat de door Diseel geleverde partij bestond uit originele Converse schoenen die geen merkinbreuk zouden opleveren. Diseel stelt dat zij geen reden heeft te twifelen aan de echtheid van door haar geleverde schoenen, mede omdat de aan Aspo geleverde partij schoenen door Converse als merkhouder, of met diens toestemming onder het merk Converse in de EER in het verkeer is gebracht. Diseel stelt dat, wanneer zij het bewijs dient te leveren dat de schoenen binnen de EER voor het eerst in het verkeer zijn gebracht, er een reëel gevaar bestaat dat de nationale markten door Converse worden afgebakend. Hiertoe stelt Diseel dat, indien de naam van haar voorman bekend geraakt, Converse een deelnemer van haar exclusief distributiesysteem zou kunnen verbieden aan een bepaalde handelaar te leveren, hetgeen het risico van marktafscherming met zich brengt. Met een uitdrukkelijk beroep op het Stüssy-arrest (HvJ EG 8 april 2003, C-244/00, BIE 2004/11) stelt Diseel dat in een dergelijk geval de beginselen van Europees recht, in het bijzonder het vrij verkeer van goederen, met zich kunnen brengen dat de merkhouder moet worden belast met het bewijs dat de producten buiten de EER door hem of met zijn toestemming in het verkeer zijn gebracht.

4.5. De rechtbank stelt vast dat het verweer van Diseel, dat het hier gaat om originele Converse schoenen die uit geoorloofde parallelimport zijn verkregen, een uitputtingsverweer ex artikel 2.23 lid 3 BVIE betreft. Converse heeft echter met nadruk en bij

herhaling gesteld dat deze zaak wat haar betreft uitsluitend betrekking heeft op de verhandeling van counterfeit schoenen en niet op al dan niet geoorloofde parallelimport. Omdat het uitputtingsbeginsel alleen geldt wanneer sprake is van gebruikshandelingen bij het in het verkeer brengen van originele waren, kan aan het uitputtingsverweer pas worden toegekomen indien komt vast te staan dat het gaat om originele Converse schoenen en niet om counterfeit. Nu Converse stelt dat het counterfeit Converse schoenen betreft en Aspo dit betwist dient Converse te stellen en, zonodig, te bewijzen dat de onderhavige partij schoenen counterfeit zijn. Er is geen reden om voorshands bewijs aan te nemen of om op grond van de redelijkheid en billijkheid tot omkering van de bewijslast te komen, zoals Converse betoogt. Alle argumenten die Converse daarvoor aanvoert stranden. Deze argumenten: informatie op de dozen c.q. weggesneden informatie, verklaringen van distributeurs en de factuur van Diseel met de aantekening over verschuldigde BTW, kunnen namelijk zowel de gestelde geoorloofde parallelimport ondersteunen als de gestelde counterfeit.

4.6. De rechtbank zal bij de verdere bespreking van de vraag of de onderhavige partij schoenen al dan niet counterfeit betreft al hetgeen partijen over en weer hebben aangevoerd over de betrokkenheid van de wederpartij bij andere rechtzaken, alsmede verwijzingen van partijen naar overwegingen en/of veroordelingen in andere vonnissen waarin de wederpartij betrokken is (geweest) buiten bespreking laten, aangezien het in deze procedure om een andere partij schoenen gaat dan de schoenen die onderwerp waren of zijn in die andere procedures. Ditzelfde geldt voor de verwijzingen van partijen naar conclusies en verklaringen in door partijen in het geding gebrachte deskundigenrapporten in andere rechtzaken. Die rapporten blijven voorlopig buiten de beoordeling, omdat de rechtbank er voorsnog van uitgaat dat het ook daar gaat om andere partijen schoenen.

De stellingen van Converse

4.7. Converse stelt dat zij aan de hand van de productcodes die op de tonglabels van haar schoenen worden aangebracht kan constateren of bepaalde op de markt aangetroffen schoenen al dan niet door of met toestemming van Converse zijn geproduceerd en op de markt zijn gebracht. Converse stelt dat zij exact registreert hoeveel schoenen er met haar toestemming zijn geproduceerd met een bepaalde code, zodat zij kan nagaan of een in de markt aangetroffen partij schoenen met een bepaalde productiecode in aantal groter is dan het aantal schoenen dat Converse zelf met die code heeft geproduceerd. Dat is dan een sterke aanwijzing dat het counterfeit schoenen betreft, aldus Converse.

4.8. Converse licht toe dat haar productcodes zijn opgebouwd uit de combinatie van het SKU nummer dat staat voor de kleur en het type van de schoen, bijvoorbeeld, willekeurig: M7650 en de ID-code, bijvoorbeeld willekeurig, 9Z0902X42, waarbij de eerste twee tekens de code zijn van de fabriek die de schoen geproduceerd heeft (dus: 9Z) en de vier daaropvolgende cijfers staan voor de maand waarin de schoen geproduceerd is, hier dus de maand februari 2009. Als gevolg van dit productiesysteem hebben schoenen in één partij die van een bepaald type zijn en een bepaalde kleur hebben, en in dezelfde maand door dezelfde fabriek met toestemming van Converse zijn gemaakt, dezelfde productcode. Converse stelt dat alle op de schoenen aangetroffen ID-codes bestaande ID-codes zijn van Converse en dat uit die codes kan worden herleid welke opdrachten zijn verstrekt.

4.9. Daarnaast kan ook aan de hand van andere kenmerken worden aangetoond dat er sprake is van counterfeit. De kenmerken, zoals deze staan opgesomd in de als productie 7 overgelegde rapporten, zijn overigens niet de enige anti-counterfeit kenmerken die er bestaan. De kenmerken in het rapport zijn slechts in algemene, vage bewoordingen beschreven, om zo de authenticiteitskenmerken strikt bedrijfsgeheim te houden.

Deze kenmerken (kunnen) variëren afhankelijk van:

- a. het type schoen (laag of hoog model, klassiek model of variatie, etc.);
- b. de maat van de schoen (sommige kenmerken kunnen bijvoorbeeld alleen in schoenen vanaf een bepaalde maat worden verwerkt);
- c. tijdstip van productie (om in geval van herkenning te voorkomen dat de kenmerken door producenten van counterfeit Schoenen worden gekopieerd, moet Converse de kenmerken van tijd tot tijd wijzigen);
- d. de fabriek waarin de schoen geproduceerd is (iedere fabriek krijgt eigen kenmerken opgelegd, en iedere fabriek gebruikt machines en gereedschappen die hun eigen specifieke markering kunnen achterlaten).

Daarnaast verwerkt Converse in en aan haar schoenen en in en aan de schoendozen diverse kenmerken die er enkel en alleen op gericht zijn onderscheid te kunnen maken tussen counterfeit en authentieke Converse schoenen. Er worden ook kenmerken in de schoenen verwerkt die onzichtbaar zijn voor het publiek omdat deze zich bijvoorbeeld in (het materiaal van) de zool bevinden, of kenmerken die alleen zichtbaar zijn met speciale apparatuur. Deze geheime kenmerken zijn bedrijfsgeheim van Converse. Op originele schoenen is bijvoorbeeld met een speciale pen (hierna scanning pen) op de tonglabels te zien dat met speciale inkt een klein teken is gedrukt. Je ziet dat niet bij de counterfeit schoenen. Converse stelt dat tekenjes in een bepaalde kleur op een tonglabel duiden op echtheid, maar dat het toch eigenlijk niets zegt over de originaliteit als ze er toch in staan bij counterfeit schoenen. Het kan immers zijn dat dan het geheim niet langer geheim is gebleven. Ook kan het voorkomen dat een authentieke schoen niet of nauwelijks op de scanning pen reageert, bijvoorbeeld omdat de inkt vervaagd is. Converse stelt dat om die reden de experts van Converse nooit alleen op basis van de scanning pen test uitsluitel mogen geven over de vraag of een schoen al dan niet met toestemming van Converse geproduceerd is. Ten aanzien van de tonglabels zelf stelt Converse dat zij de tonglabels die op de onderhavige partij zijn aangetroffen sinds augustus 2009 niet meer gebruikt, omdat zij het oude label door een nieuw label heeft vervangen met andere kenmerken erin.

4.10. Converse licht voorts toe dat een vergelijking van de onderzochte schoenen met een origineel exemplaar niet mogelijk is omdat een origineel exemplaar niet meer voorhanden is. Het betreft schoenen die blijkens de aangetroffen codes zouden zijn gemaakt in twee fabrieken in Vietnam in 2006 en 2007. Dergelijke originele schoenen van het betreffende type die gemaakt zijn in de betreffende fabriek in de betreffende maand zijn allang verkocht en niet meer voorhanden. Converse stelt dat een willekeurige authentieke schoen niet valt te vergelijken met een willekeurige counterfeitschoen, omdat Converse gebruikt maakt van behoorlijk veel geheime kenmerken en sprake is van veel variabelen die per fabriek, maat, productietijdstip, type schoen etc. al dan niet bewust kunnen verschillen. De variabelen zijn alleen bekend bij een handvol experts van Converse, alleen zij zijn met behulp van de variabelen in staat om counterfeit van echt te onderscheiden. Dit verklaart ook dat aanvankelijk door Kesbo is medegedeeld dat van de zeven monsterparen vier paar schoenen authentiek waren, omdat die mededeling is gedaan zonder aanwezigheid van de expert en uitsluitend op basis van de code in de schoen, terwijl achteraf de expert is gebleken dat die schoenen toch nagemaakt waren.

4.11. Converse stelt dat zij er belang bij heeft dat het productie- en kwaliteitscontrolesysteem van Converse, alsmede de kenmerken aan de hand waarvan zij kan vaststellen of een schoen al dan niet met haar toestemming geproduceerd is, geheim blijven. Converse wil voorkomen dat haar hele anti-counterfeit systeem op straat komt te liggen. Converse stelt dat zij recht heeft op bescherming van haar persoonlijke levenssfeer. Zij stelt dat de Nederlandse wetgever dit recht voor rechtspersonen op grond van artikel 8 EVRM heeft erkend en dat deze erkenning meer in het bijzonder betrekking heeft op vertrouwelijke gegevens van rechtspersonen in het kader van artikel 27 Rv.

4.12. Ten aanzien van de kwaliteit van de onderhavige partij schoenen heeft Converse ter gelegenheid van het pleidooi gesteld dat uit het verschil tussen de inlegzolen van twee schoenen uit de partij blijkt dat de schoenen zijn nagemaakt omdat de inlegzool bij de één 4 mm breder is dan bij de andere en ook de kleur en de dichtheid iets afwijken. Ook is volgens Converse de stikselmethode die is gebruikt om het canvas aan de binnenzool vast te maken bij beide monsters niet conform de methode die de betrokken fabriek, in de schoen aangeduid met een bepaalde code, zou moeten hebben gebruikt. De instellingen fijn of breed wijken af. Converse houdt geheim hoe de instellingen precies hadden moeten zijn. De heelwedges zijn volgens Converse afwijkend, omdat een andere mal is gebruikt. Hoe die wel had moeten zijn is geheim en niet meer aan te tonen op een authentieke schoen die door die fabriek in die maand is geproduceerd, omdat een dergelijke schoen niet meer voorhanden is. Volgens Converse hebben de twee counterfeitschoenen ook onderling verschillende heelwedges, waarvoor niet dezelfde mal is gebruikt en wijken de kleur en dichtheid van de heelwedges in de twee counterfeitschoenen van elkaar af. Ook de afmetingen van de sockliners vertonen afwijkingen ten opzichte van elkaar, de ene is 70 mm en de andere 66 mm, terwijl op andere punten een verschil van 3 mm is gemeten. Volgens Converse vertonen echte Converse schoenen ten opzichte van elkaar geen afwijkingen. Ten aanzien van de door Deseel gestelde kwaliteitsmankementen voert Converse als verweer dat iedere producent bepaalde defecten toelaat, omdat die defecten vaak zo minimaal zijn dat ze op het oog nauwelijks zichtbaar zijn.

4.13. Converse stelt dat uit de als productie 7 overgelegde door de expert van Converse Leo Chang opgemaakte "Footwear Product Authenticity"-rapporten blijkt dat Converse aan de hand van diverse elementen heeft kunnen vaststellen dat de onderzochte schoenen counterfeit en dus niet door of met haar toestemming geproduceerd zijn; ondermeer aan de hand van het feit dat de codes vermeld op de producten niet de eigen codes van Converse betreffen. Uit deze rapporten blijkt dat de scan-pen niet werkt op alle onderzochte monsterparen, terwijl bij originele Converse schoenen met een speciale scan een onzichtbaar teken op de tonglabels zichtbaar kan worden gemaakt. Ook is volgens de rapporten de kwaliteit van de tonglabels van inferieure kwaliteit in vergelijking met originele tonglabels, die Converse stelt te betrekken van één leverancier, waardoor alle tonglabels altijd van een constante kwaliteit zijn. In de rapporten is bij vijf paren geconstateerd dat "foxing tape was against to 9Z factory", maar Converse wenst dit kenmerk niet nader te verklaren, omdat dit kenmerk geheim dient te blijven. Ter onderbouwing van de stelling dat er nog meer geheime kenmerken wijzen op counterfeit verwijst Converse naar productie 11, een verklaring van Converse-expert Leo Chang waarin onder meer is vermeld:

"Each of the pairs of footwear listed above contained multiple inconsistencies with authentic product, resulting in tangible differences in the construction methods and orientations employed to make the product against the actual construction used for the official Converse factories at which the pairs were purportedly produced. These inconsistencies demonstrate clearly that the pairs listed above were not produced by or with authorization of the Company. In conclusion, I confirm that each

of the pairs I have listed above was not produced by or with the authorization of the Company and is therefore counterfeit.

Converse stelt voorts dat de productie-order codes van de zeven onderzochte monsterparen verwijzen naar de licentienemers van Converse in Italië, Duitsland en de Benelux. Volgens Converse zijn die codes vals omdat zij beschikt over verklaringen van deze licentienemers dat zij nooit zaken hebben gedaan met Dieseel. Volgens Converse blijkt uit de prijs van 19 euro waarvoor Dieseel de schoenen aan Aspo heeft verkocht, dat het niet mogelijk is dat er tussen de officiële licentiehouders van Converse en Dieseel nog schakel(s) van verkoop aanwezig zijn geweest. Converse stelt dat zij met deze rapporten voldoende en onomstotelijk heeft aangetoond dat de betrokken partij bestaat uit counterfeit schoenen. Daarom was het niet noodzakelijk de zeven paar onderzochte schoenen open te snijden om nog meer kenmerken te vergelijken.

4.14. Dat het geen originele partij betreft wordt volgens Converse ook reeds duidelijk omdat op de overdozen van de schoenen subscriptionlabels staan die niet kloppen. De op de dozen vermelde namen van de licentienemers Converse Belgium en Converse Germany bestaan niet en Converse Italia moet zijn Converse Italia Srl. Tevens ontbreken op de overdozen de adressen van de licentienemers, evenals het purchase order nummer en het case nummer. Ook is volgens Converse sprake van weggesneden informatie, omdat er is geprobeerd van sommige dozen de herkomst te verhullen door de naam van de beweerdelijke licentienemer van de sticker te verwijderen.

De stellingen van Aspo

4.15. Aspo betwist dat de door Converse onderzochte 7 monsterparen uit haar voorraad komen en voert hiertoe aan dat de schoenen die uit haar voorraad als monster zijn genomen door de notaris zijn verzegeld en deze verzegeling thans niet meer aanwezig is en er ook geen foto's gemaakt zijn van de verwijdering van die verzegeling. Aspo stelt dat deze zaak, die al vanaf 2008 loopt, door Converse onnodig wordt bemoeilijkt omdat Converse weigert in te stemmen met een onafhankelijk onderzoek. Aspo betwist de bevindingen van Converse en wil in kennis worden gesteld van de referentiekaders van het onderzoek van de expert van Converse, zodat op deugdelijke en op controleerbare wijze kan worden vastgesteld of de schoenen wel of niet origineel zijn. Nu Converse nalaat om dusdanig inzicht te geven in de bevindingen van het onderzoek van de schoenen, dat controle van het onderzoek door de rechtbank mogelijk is, heeft Converse volgens Aspo haar stellingen onvoldoende onderbouwd. Daarnaast betoogt Aspo dat Converse haar eigen systeem niet op orde heeft en in het bijzonder dat niet duidelijk is welke marges Converse hanteert waarbinnen afwijkingen zijn toegestaan.

De stellingen van Dieseel

4.16. Dieseel stelt zich op het standpunt dat zij originele, parallel geïmporteerde schoenen aan Aspo heeft verkocht en dat zij deze partij heeft geleverd voorzien van "original boxes en original lables". Dieseel voert hiertoe aan dat zij niet kan zien of het counterfeit is en dat dit kennelijk ook voor eiseressen niet duidelijk was, aangezien Kesbo in eerste instantie aan de hand van de productiecodes aan Aspo heeft medegedeeld dat drie van de zeven modellen niet origineel zouden zijn en de andere vier modellen wel. Uit deze verschillende conclusies die door Converse zelf worden getrokken bij het hanteren van identieke productcodes volgt volgens Dieseel dat aan de rapporten van productie 7 geen

waarde kan worden gehecht. Uit de stelling van Converse dat de scanning pen ook een reactie kan geven bij counterfeit schoenen en ook geen reactie kan geven bij authentieke schoenen kan worden afgeleid dat de resultaten van de scanning pen naar eigen zeggen van Converse volledig onbetrouwbaar zijn en dat daaraan dus geen enkele bewijswaarde kan en mag worden toegekend. Converse betwist overigens dat de scanning pen niet reageert op de onderzochte monsterparen en dat de tonglabels van die monsterparen van inferieure kwaliteit zouden zijn. De derde bevinding die Converse weigert toe te lichten omdat zij die geheim wenst te houden, dient geen rol te spelen bij de beoordeling omdat Dieseel niet in staat is die bevinding te controleren en evenmin in staat om daar tegen verweer te voeren. De door Converse overgelegde tabellen en rapporten zijn voor Dieseel niet te controleren, omdat die allemaal van Converse zelf afkomstig zijn. Converse dient voor haar stelling dat de partij schoenen bij Aspo counterfeit betreft sluitend, betrouwbaar, objectief en naar redelijkheid niet voor betwisting vatbaar bewijs te leveren. Een onderzoek dient volgens Converse niet plaats te vinden door een direct belanghebbende zelf, omdat daarmee niet de vereiste neutraliteit en objectiviteit is gewaarborgd. Omdat de echtheidskenmerken fluctueren is een deskundige afhankelijk van de door Converse te verstrekken informatie hierover. Vast staat dat bij geen van de schoenen sprake is van een duidelijke, ook voor een leek zichtbare vervalsing. Ook personen met een schoentechnische ervaring kunnen geen eenduidige uitspraak doen zonder te vertrouwen op verklaringen van de firma Converse met betrekking tot de echtheidskenmerken. Converse dient de kenmerken te concretiseren en kan niet volstaan met de herhaling dat er meerdere kenmerken zijn dan die zij kenbaar heeft gemaakt, welke ook nog kunnen variëren per schoen en wijzigen in de tijd. Dieseel vraagt zich af waarom Converse niet door vergelijking met originele schoenen aantoont waarom de schoenen van Dieseel niet echt zouden zijn en waarom Converse niet de code van de door Dieseel geleverde schoenen laat zien die pas te zien is als de schoen open is gesneden. Daar komt bij dat niet met zekerheid is vast te stellen of de onderzochte schoenen daadwerkelijk van Aspo afkomstig zijn, laat staan dat het schoenen betreft die door Dieseel zijn geleverd. Dieseel stelt dat Converse niet de vernietiging van de gehele partij schoenen kan vorderen op basis van ongefundeerde rapporten die slechts betrekking hebben op zeven paar schoenen die beweerdelijk van een partij van 12.840 schoenen afkomstig zouden zijn.

4.17. Ten aanzien van de door Converse overgelegde foto's van overdozen van schoenen betwist Dieseel bij gebrek aan wetenschap dat deze dozen daadwerkelijk bij Aspo zijn aangetroffen. Converse stelt dat er een notaris aanwezig was bij het bezoek op 19 september 2008, maar zij heeft nagelaten om de naam van deze notaris te vermelden of een verklaring of akte van deze notaris over te leggen. Dieseel betwist dat er stickers van de dozen zijn afgesneden of dat er getracht zou zijn informatie omtrent de herkomst te verhullen.

4.18. Volgens Dieseel controleert Converse uitsluitend op kwaliteitskenmerken en kunnen deze onmogelijk fungeren als toetsstenen voor het vaststellen van counterfeit, omdat Converse de betrokken schoenen in enorme aantallen, in een groot aantal landen, in een nog groter aantal productiefaciliteiten, onder gebruikmaking van materialen afkomstig van honderden toeleveranciers vervaardigt, waarbij door Converse bovendien forse foutmarges worden geaccepteerd. Dieseel stelt dat Converse zelf geen fabrieken meer heeft en gebruik maakt van circa 450 licentienemers die schoenen voor Converse mogen produceren. Vanwege deze hoeveelheid heeft Converse volgens Dieseel grote kwaliteitsproblemen omdat niet alle fabrikanten zich aan de regels houden. Omdat tijdige levering voor de producenten in Azië tijdsdruk met zich brengt kan, om tijdig te kunnen leveren, worden afgeweken van QM-richtlijnen, zonder dat het hoofdkantoor van Converse dit komt te

weten. Ook de distributeurs zouden volgens Dieseel klagen, er zou sprake zijn van 30% fouten en veel klachten waardoor veel tegoedbonnen moeten worden uitgeschreven. Ter onderbouwing van de gestelde kwaliteitsverschillen legt Dieseel als productie 6 over een "Final Inspection Report" dat door Converse wordt gebruikt voor de controle van de schoenen die van een van de vele fabrieken komt waar de Chuck Taylor All Star wordt geproduceerd. Uit de AQL Standard in de tabel rechtsonder valt op te maken welke foutmarges Converse accepteert voor de schoenen. De marge varieert tussen de hoeveelheden en ligt tussen de 7,7 en 10%. Gemiddeld mogen -volgens dit eigen inspectiesysteem van Converse- bijna 1 op de 10 paren schoenen een defect vertonen. Volgens Dieseel is in de schoenwereld bekend dat door Converse verschillende kwaliteiten in de markt worden gezet (A, B en zelfs C kwaliteit) en dat soms specifiek geproduceerd wordt voor de outlet verkoop. Ten aanzien van de verschillen in uitsparingen in de mal, wat volgens Converse een echtheidskenmerk zou zijn aan de onderkant van de binnenzool, stelt Dieseel dat wellicht ook twee mallen aanwezig zijn geweest.

De overwegingen van de rechtbank

4.19. Ter onderbouwing van haar stelling dat er sprake is van counterfeit, verwijst Converse naar de door haar als productie 7 overgelegde *Footwear Product Authenticity* rapporten en de door haar als productie 11 overgelegde verklaring van haar deskundige Leo Chang. Converse stelt dat uit deze rapporten en de verklaring van haar deskundige blijkt dat de deskundige heeft kunnen vaststellen dat de schoenen counterfeit zijn, ondermeer door het feit dat de codes vermeld op de producten niet de eigen codes van Converse betreffen. Dit laatste is niet juist: niet alleen blijkt uit de rapporten niet dat de gebruikte codes niet door Converse worden gehanteerd, maar Converse heeft desgevraagd ter zitting ook verklaard dat de in de tonglabels genoemde codes weldegelijk codes zijn, die door Converse worden gehanteerd. Deze codes verwijzen naar fabrieken die voor Converse schoenen produceren. Converse stelt dat het in casu gaat om twee fabrieken in Vietnam. Hoewel Converse stelt dat zij aan de hand van de productcodes en de daarbij behorende administratie kan aantonen dat er sprake is van counterfeit, doet zij dat niet. Zij onderbouwt haar stelling dat er sprake is van counterfeit slechts door te verwijzen naar de door haar getroffen anti-counterfeit maatregelen, de zogenaamde echtheidskenmerken. Aan de hand van deze echtheidskenmerken heeft de expert van Converse onderzocht of het gaat om originele schoenen of counterfeit. Van de kenmerken, op grond waarvan de deskundige volgens Converse onomstotelijk heeft vastgesteld dat sprake is van counterfeit, zijn er in de rapporten maar drie genoemd. De overige kenmerken, op grond waarvan de deskundige tot dit oordeel is gekomen, wil Converse geheim houden, omdat het gaat om bedrijfsvertrouwelijke informatie. Ook haar deskundige, Leo Chang, gaat om die reden in zijn verklaring niet dieper in op de door hem onderzochte echtheidskenmerken. Van de drie genoemde kenmerken wil Converse er maar twee toelichten; het derde in het rapport genoemde kenmerk wenst Converse in het kader van de geheimhouding niet toe te lichten. De rechtbank stelt vast dat de waarde van deze twee kenmerken zeer betrekkelijk is. Het eerste kenmerk betreft het niet functioneren van de scanning pen test. Converse merkt daarover op dat een geslaagde scanning pen test weliswaar duidt op echtheid, maar dat ook een counterfeit schoen positief kan reageren op deze test, zodat een positieve reactie op de test niet zonder meer de conclusie rechtvaardigt dat het gaat om een authentieke schoen. Bovendien kan het volgens Converse ook voorkomen dat een authentieke schoen niet of nauwelijks op de scanning pen reageert, omdat bijvoorbeeld de inkt is vervaagd. Nu naar eigen stelling van Converse de scanning pen test niet 100% betrouwbaar is, kan die test niet

dienen als deugdelijke onderbouwing van haar stelling dat er sprake is van counterfeit. Het tweede kenmerk betreft de kwaliteit van de tonglabel. Deze zou inferieur zijn. Die stelling is door Aspo en Dieseel betwist en door Converse niet nader onderbouwd. Wel heeft Converse gesteld dat zij in 2009 al haar oude labels heeft vervangen door nieuwe labels met andere kenmerken. Ondanks haar stelling bij conclusie van repliek, dat zij ter zitting zou demonstreren dat de tonglabels van inferieure kwaliteit zijn, heeft zij geen originele oude labels van vóór 2009 laten zien, waarmee zij de tonglabels van de onderzochte schoenen had kunnen vergelijken en haar stelling aldus nader had kunnen onderbouwen. Het derde kenmerk kan niet ter onderbouwing van de gestelde counterfeit dienen, omdat Converse dat kenmerk geheim wenst te houden en haar bevindingen dus niet controleerbaar zijn. Op grond van het voorgaande is de rechtbank, anders dan Converse, van oordeel dat Converse met de door haar als productie 7 overgelegde *Footwear Product Authenticity* rapporten en de verklaring van haar deskundige onvoldoende heeft onderbouwd dat de onderzochte monsterparen schoenen counterfeit zijn.

4.20. De rechtbank merkt op dat het Converse vrij staat de door haar gehanteerde echtheidskenmerken – waarmee, volgens Converse, haar deskundigen in staat zijn counterfeit schoenen van originele schoenen te onderscheiden – niet prijs te geven. Dit heeft echter tot gevolg dat Aspo en Dieseel, naar zij terecht stellen, niet in staat zijn om daartegen verweer te voeren. Het beginsel van behoorlijk procesrecht brengt mee dat een eiser de gedaagde in staat moet stellen behoorlijk verweer te voeren. Converse loopt met haar processuele houding dan ook het risico dat de rechtbank tot het oordeel komt dat Converse haar stelling onvoldoende heeft onderbouwd. Dat risico heeft zich in het onderhavige geval verwezenlijkt. De rechtbank neemt daarbij niet alleen in aanmerking dat Converse geen inzicht geeft in de door haar gehanteerde echtheidskenmerken, maar ook dat deze echtheidskenmerken volgens Converse kunnen variëren afhankelijk van het type schoen, de maat schoen, het tijdstip van productie (de kenmerken worden van tijd tot tijd gewijzigd) en de fabriek waarin de schoen is geproduceerd, waardoor de juistheid van de stelling van Converse dat op grond van bepaalde echtheidskenmerken kan worden vastgesteld dat een schoen counterfeit is, alleen kan worden geverifieerd door de schoen te vergelijken met een schoen van hetzelfde type en dezelfde maat, gemaakt in dezelfde periode en in dezelfde fabriek. Volgens Converse is een dergelijke vergelijking niet meer mogelijk, omdat deze schoenen niet meer voorhanden zijn. Converse heeft bij pleidooi dan ook niet meer kunnen doen, dan de schoenen van de onderzochte partij met elkaar te vergelijken. De daarbij door Converse geconstateerde afwijkingen, waaronder de afmeting van de sockliners in één paar schoenen, hebben met name betrekking op kwaliteitsverschillen. Kwaliteitsverschillen kunnen echter niet als een deugdelijke onderbouwing van de gestelde counterfeit worden beschouwd. Converse heeft immers zelf aangegeven dat de originele Converse producten niet 100% foutloos zijn en dat daarvoor een AQL-limit wordt gehanteerd, waarbij een vastgelegde hoeveelheid fouten wordt geaccepteerd.

4.21. Converse heeft geen inlichtingen willen verstrekken die het mogelijk maken om de schoenen door een onafhankelijk deskundige te laten onderzoeken. Nu zij daardoor niet in staat is om haar stelling aan de hand van een onafhankelijk deskundigenrapport te onderbouwen, mag van Converse worden verwacht dat zij haar stelling op een dusdanige manier onderbouwt, dat Aspo en Dieseel in staat zijn om daartegen deugdelijk verweer te voeren. Converse had dan ook, ter voldoening aan haar stelplicht, concrete informatie dienen te verschaffen over de echtheidskenmerken op grond waarvan originele Converse schoenen van counterfeit schoenen kunnen worden onderscheiden. Converse had ook haar

stelling op andere wijze, bijvoorbeeld aan de hand van haar administratie, kunnen onderbouwen. Zij stelt immers dat zij aan de hand van de productiecodes en andere informatie op de tonglabels kan nagaan of onder de desbetreffende nummers daadwerkelijk een productieorder is uitgevoerd. Uit de in *de Footwear Product Authenticity* rapporten vermelde aangetroffen codes blijkt dat de 'product order codes' in de onderzochte monsters verwijzen naar verschillende opdrachtgevers, te weten X42-ITA (4x), K63-GER (2x) en Y41-BEN (1x), volgens Converse de distributeurs in Italië, Duitsland en de Benelux. Uit de codes valt volgens Converse af te leiden dat de monsters zouden moeten zijn geproduceerd in verschillende maanden, te weten september 2006 (3x), februari 2007 (2x), mei 2007 (1x) en juni 2007 (1x) en dat de monsters afkomstig zijn uit fabrieken in Vietnam met verschillende 'factory codes', te weten 9Z-LYN (6x) en 9K-ARV. Converse had, zo stelt zij, aan de hand van de diverse codes en gegevens in de onderzochte monsterparen voor ieder monsterpaar kunnen nagaan uit welke order dat paar afkomstig zou moeten zijn, uit hoeveel paren die order zou moeten bestaan, door wie en aan welke fabriek de opdracht zou zijn verstrekt en vervolgens in haar administratie kunnen verifiëren of een dergelijke opdracht ook daadwerkelijk is verstrekt. Ook had Converse aan de betreffende distributeurs in Italië, Duitsland en de Benelux kunnen vragen om in hun administratie aan de hand van het codenummer na te gaan of zij daadwerkelijk in de betreffende periode bij de betreffende fabriek dergelijke schoenen hebben besteld en zo ja, na te gaan aan wie zij de schoenen met de betreffende code hebben geleverd. Dit heeft Converse echter niet gedaan. Nu Converse heeft nagelaten haar stelling op de wijze als hiervoor genoemd nader te onderbouwen, is de rechtbank van oordeel dat Converse niet aan haar stelplicht heeft voldaan.

4.22. De stellingen van Converse over de informatie op de dozen en de weggesneden informatie, welke stellingen overigens door Diseel zijn betwist, en de verklaringen van haar distributeurs en leveranciers, kunnen niet als een deugdelijke nadere onderbouwing worden beschouwd van haar stelling dat sprake is van counterfeit, omdat die stellingen tevens het verweer van Diseel ondersteunen dat sprake is van parallelimport. De door Converse overgelegde verklaringen van haar licentienemers in Duitsland, Italië en de Benelux, waarin wordt aangegeven dat zij geen zaken hebben gedaan met Diseel, leiden om dezelfde reden niet tot een ander oordeel.

4.23. De conclusie luidt dat Converse heeft aangegeven dat er twee methodes zijn om te bewijzen dat sprake is van counterfeit: via de productcodes die verwijzen naar de details van de bijbehorende orders in hun eigen administratie en via de echtheidskenmerken. Converse heeft van de mogelijkheid om aan de hand van haar eigen administratie te onderbouwen dat sprake is van counterfeit geen gebruik gemaakt. Converse beroept zich slechts op het ontbreken van echtheidskenmerken, maar geeft over die kenmerken zodanig summiere informatie dat zij daarmee niet aan haar stelplicht heeft voldaan.

4.24. De vorderingen worden op grond van het vorenoverwogene afgewezen.

In voorwaardelijke reconventie

4.25. Nu de vorderingen in conventie worden afgewezen is niet voldaan aan de voorwaarde waaronder de vordering in reconventie is ingesteld. Deze vordering behoeft daarom geen bespreking.

De kostenveroordeling

Converse dient als de in het ongelijk gestelde partij te worden veroordeeld in de kosten van het geding aan de zijde van Aspo en Diseeel.

De kosten van Aspo worden begroot op:

vastrecht	€ 254,00
salaris advocaat	€ 1.536,00 (4 x € 384,00)
totaal	€ 1.790,00

De door Diseeel ex artikel 1019h Rv gevorderde advocaatkosten ad € 8.252,10 zijn genoegzaam gespecificeerd en komen de rechtbank redelijk voor, gelet op de indicatietarieven die voor een eenvoudige bodemzaak met repliek, dupliek en/of pleidooi maximaal € 10.000 bedragen.

De kosten van Diseeel worden begroot op:

vast recht	€ 254,00
salaris advocaat	€ 8.252,10
totaal	€ 8.506,10

5. De beslissing

De rechtbank

- 5.1. verklaart Kesbo niet ontvankelijk in haar vorderingen;
- 5.2. wijst de vorderingen van Converse af;
- 5.3. veroordeelt Converse in de proceskosten, aan de zijde van Aspo tot heden begroot op een bedrag van € 1.790,-- en aan de zijde van Diseeel tot heden begroot op een bedrag van € 8.506,10;
- 5.4. verklaart dit vonnis wat voormelde kostenveroordeling betreft uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door mr. C.J.G.M. van der Weide, mr. R.T. Hermans en mr. A.D. Scheffers en in het openbaar uitgesproken op 19 oktober 2011.

" VOOR GROSSE "
Afgegeven aan de advocaat van
De griffier de rechtbank te Breda

gevoegde partij
a.d. zijde van
ged. in conv.